

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 2549 van 12 oktober 2007
in de zaak X lde kamer**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, van Turkse nationaliteit op 5 juli 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken van 7 juni 2007 tot weigering van de vestiging zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel *lbis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen.

Gezien de repliekmemoërie.

Gelet op de beschikking van 16 augustus 2007 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2007.

Gehoord het verslag van de eerste voorzitter G. DEBERSAQUES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. SPEYBROUCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Luidens artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort als Vreemdelingenwet) moet het verzoekschrift op straffe van nietigheid “een uiteenzetting van de feiten en middelen bevatten die ter ondersteuning van het beroep worden ingeroepen.” Onder “middel” in de zin van deze bepaling moet worden begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden rechtshandeling wordt geschonden. (R.v.St., nr. 138.590, 17 december 2004; R.v.St., nr. 130.972, 4 mei 2004; R.v.St., nr. 135.618, 1 oktober 2006)

In *casu* geeft de verzoekende partij in het inleidende verzoekschrift haar analyse van de feiten en bekritiseert ze de bestreden beslissing. Zij geeft evenwel niet op voldoende duidelijke wijze te kennen welke rechtsregel of welk rechtsbeginsel door de bestreden handeling is geschonden en in welk opzicht die regel of dat beginsel zijn geschonden. Een dergelijk “middel” kan niet op een ontvankelijke wijze in de repliekmemoirie met deze gegevens worden aangevuld (*cfr.* R.v.St., nr. 102.522, 15 januari 2002). Het verzoekschrift bevat geen middelen in de zin van het voornoemde artikel 39/69, §1, tweede lid, 4° van de vreemdelingenwet. De exceptie van de verwerende partij is in de aangegeven mate gegrond. Het beroep is derhalve niet ontvankelijk.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 12 oktober 2007 door:

dhr. G. DEBERSAQUES, eerste voorzitter van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen,

mevr. Ph. DE SMET toegevoegd griffier.

De griffier, De voorzitter,

Ph. DE SMET

G. DEBERSAQUES